

Schriftlezing:

GENESIS 5 : 21 - 24

6 : 9 - 12

"MET GOD ONDERWEG"

DOOR KLAAS DE BOER

Lieve mensen, met God onderweg. Kan dat? Kun je wandelen met God? God is toch een Geest die heel ver weg is? Ja, wandelen met God, dat heeft Adam gedaan in het paradijs. Dat was eeuwen geleden. En wandelen met God heeft Mozes misschien gedaan toen hij de berg opging. Maar dat is ook eeuwen geleden. Wandelen met God en met God onderweg zijn, dat kan toch niet? Niemand heeft toch ooit God gezien? Laat staan dat men wandelde met Hem. Je kunt niet eens een voorstelling van God maken. Laat staan wandelen...

Met God onderweg. Ja, wij kunnen alleen maar in God geloven. Eén keer zul je God aanschouwen, later als je Hem ontmoeten zult. En toch hebben wij dat gelezen van twee mensen: met God onderweg. Zij wandelden met God. O ja, Henoch, die kennen we. Ds Okke Jager heeft in het verleden daar een prachtig gedicht over gemaakt. "Hench wandelde met God en God nam hem weg en Henoch was er niet meer." En als je de Bijbel een klein beetje kent, dan weet je dat Noach dat ook gedaan heeft. Sommige mensen zeggen: "Ja, dat was vroeger. Dat was nog de goede oude tijd. Maar nu? Nu leven de mensen toch niet meer met God? Dat waren twee heel bijzondere mensen."

En toch geloof ik dat die lijn doorgetrokken kan worden. Henoch leefde in een heel veranderende tijd. De cultuur in die tijd nam hele grote vormen aan. En de Bijbel vertelt dat Lamech een aantal zonen had en die zonen hadden ook nog verscheidene gaven. Lamech was een tijdgenoot van Henoch. En wat hadden ze nu voor gaven? Eén van de zonen was Tubal-Kaïn en die Tubal-Kaïn was een smid en die heeft ijzer ontdekt. Toen had je voor het eerst spijkers en een hamer. Zo kon Noach later ook in de ark met spijkers de planken in de spanten slaan.

Je ziet dat de mens groeit naar grote hoogten. Want Lamech had nog een zoon en dat was Jubal en Jubal was een muzikmeester. Die kon muziekinstrumenten maken en die bracht de mooiste muziek. Ook Henoch hoorde erbij. Een tijd van vernieuwing, een tijd van verandering, een tijd van bezig zijn.

Misschien wel net zoals onze tijd. Informatie op een andere manier. Waar hoor je van? Van chips en van Tom-Tom, van dingen waarvan je denkt dat het niet kan gebeuren: ergens contact hebben met iets dat boven in de hemel hangt. Moet je niet over nadenken. Dat kun je niet begrijpen. En toch gebeurt het. En de muziek die je op het ogenblik hebt, die op alle kunstige manieren naar voren wordt gebracht. Net zo hoog als in de tijd van... Henoch. Hoogconjunctuur.

En Noach? O ja, die bouwde een reddingsboot voor de mensen. Die heeft honderd jaar gewerkt en honderd jaar gepreekt. Het hielp toen niet en het helpt nu niet, al dat gepreek. En toch is die Noach verder gegaan en Henoch is aan het werk gegaan. En ze gingen met God: met God onderweg.

Noach en Henoch, dezelfde mensen als wij. Ze hadden een huisgezin, ze hadden eigen zorgen. Ze moesten zorgen voor eten, voedsel. Ze moesten zorgen voor kleding en schoeisel. Ze hebben blijdschap gekend en teleurstellingen. Ze hebben liefde gekend en ze hebben verdriet gekend. In de brief van Judas staat dat Henoch midden in de wereld leefde. Henoch heeft natuurlijk de polsslag van zijn tijd gevoeld.

En Henoch heeft de mensen naar God verwezen, op de redding gewezen.

En Noach deed hetzelfde. Gepreekt in een donkere tijd. Wij hebben het gelezen dat de aarde verdorven was. Hoe vaak hebben de mensen dat niet gezegd: "Al die ontwikkelingen kunnen geweldig zijn. En de computer is natuurlijk grandioos. Een prachtig medium." Maar toen mijn eigen typemachine stopte en ik zei: "Ik koop maar een nieuwe typemachine," zei één van mijn dochters: "Nee, va, je moet een computer." Toen zei ik tegen mijn moeder: "Ik heb nu een computer." En zij zei: "Jongen, nooit aan beginnen, want daar zit de duivel in." Toen heb ik gezegd: "Nee, moeder, die zit er niet in." Maar langzaam maar zeker, als je met mensen praat, ontdek je dat die duivel daar toch macht in heeft. En dat mijn moeder nog niet zo ver weg was met: "Daar zit de duivel in." Een donkere tijd, ook nu.

Die twee mensen hebben op alle fronten de goede strijd gestreden en verwezen naar de Here God. En... ze zijn gegaan met God: met God onderweg. Dat is dat woordje wandelen: gaan met God.

Nu, gaan, dat doen wij ook. Toen je geboren werd ging je op in het gezin waarin je opgroeide. Daar heb je een band mee. Die vertrouw je. Daar leef je, daar werk je, daar woon je. Dat is: gaan met je familie, gaan met God. En dan ontdek je, als je gaat met God, dat je wandelt op die smalle weg. Alleen maar plaats voor God en jou. Daarom is die weg zo smal. En als je met God wandelt, heb je geen haast. Dan ren je niet langs de wegen, welnee, dan ga je rustig wandelend je gang. Met God onderweg.

Die Noach en Henoch hebben een persoonlijke verhouding gehad met God. Een verhouding tussen Vader en kind. Gaan met God... Maar hoe doe je dat nu? Door spreken met God, God leren kennen, de rust nemen, elke dag spreken met Vader. En elke dag vragen aan Vader: "Wat verlangt U nu van mij? En, Vader, wat wilt U nu dat ik doe en wat moet ik doen?" Dat is nu dat gaan met God.

Nu die vraag naar u toe: doet u dat ook? Neem je nog tijd voor gebed. Ga je met God soms een eindje om en lees je in de Bijbel, neem je stille tijd voor de persoonlijke omgang met God? Gaan met God. Dat moet je niet dagelijks doen, dat moet je in feite altijd doen. Dat is nu geloven. Geloven is niet het jasje dat je aan hebt en dat je soms gebruiken moet. Nee, geloven dat is net als zout in het eten, dat hoort erbij, elke dag, elke minuut van je leven. Dan zien mensen dat aan je. Dan straalt dat van je af. Dan heb je een zegenrijk leven, dan heb je een leven waarin je gaat met God.

Nu, *gaan met God* betekent praktisch geloven. Dat betekent dat je in een wereld zit die bedorven is. Dat weet je allemaal. En dat er krachten zijn die die wereld hebben bedorven, dat weet je. Dat er lelijke gedachten zijn, dat er verkeerde daden zijn, ik weet het. Je wordt er niet beter van. Maar dan kun je toch gaan met God. Dan ga je met God op weg, de toekomst in.

En dat kan vandaag ook nog. Dan geef je God de gelegenheid om door te dringen in het diepste van je bestaan, in het klokhuis van je ziel: in je hart. Dan word je geen heilige, maar dan zuivert je leven wel en word je opgetild boven de ander uit. Dan wordt God je Vriend waar je mee praat.

En waar vindt nu die ontmoeting met God plaats? Dat gaan met God? Weet u waar? Aan de voet van het kruis van Golgotha. Daar ontmoet je dan je Middelaar, iemand die tussen God en mensen in staat: Jezus. Net zoals Mozes de middelaar van het Oude Testament was. Dan kun je gaan met God. En Jezus kent je. Die ontmoeting beleef je aan de voet van het kruis.

Dan ga je ontdekken dat God Zijn vriendschap biedt. Dat God echt met je verder gaat. Dat God van je houdt en dat Hij je kent. Die vriendschap neem je dan mee door het leven heen. En als je die vriendschap ontdekt, ga je met God, ga je wandelen met God. Moet wel gebeuren.

Maar je moet je wel afvragen: heeft die persoonlijke ontmoeting al plaats gevonden in mijn leven? Want als je de Here Jezus als Vriend kent, dan pas ga je met God op weg. Dan ga je dingen met Hem beleven die je nog nooit beleefd hebt. Alles wat er in je hart leeft, gaat van Hem uit. De strijd die je te voeren hebt, die voer je niet alleen. De nederlagen die je lijdt, die lijdt je niet alleen. Het verdriet dat in je leven knaagt, dat kun je delen met Hem. Al die onbegrepen dingen kun je neerleggen voor Hem. Alles wat je

soms verteert, kun je brengen bij Hem. Je gaat niet meer alleen. Je bent met God onderweg en je gaat luisteren naar wat we gezongen hebben, luisteren naar Hem. Je gaat doen wat Hij zegt. Je gaat horen naar Zijn Woord en dat is een woord dat komt in je hart. Je hebt oog voor de ander. Alles draait om God.

En dan weet je één ding: dat God ook met jou onderweg is. Dan ga je wijzen naar God en ga je misschien ook wel ontdekken dat die weg soms anders gaat dan je denkt. Dat je dan ook wel eens met waaroms loopt: waarom juist deze weg? Here God, waarom nu al die zorgen? Here God, waarom nu dat intense verdriet?

Maar dan ga je ook belijden: "U bent bij me, U houdt mij vast, U bent de Goede Herder, Uw stok en Uw staf die vertroosten mij." Dan ga je één weg in het leven van alle dag: je richten op Hem. En je vraagt je af: leef je nu om te werken of werk je om te leven? Wat is de accu van je bestaan? Heb je wel eens gewandeld met God? Want dat is het allermooiste wat je doen kunt: met God onderweg. Er is geen mooier leven dan dat. Dan ontdek je dat Hij bij je is.

Gisteravond laat toen zat ik zo nog even wat gedichten te lezen. Toen zag ik dat prachtige gedicht - u kent het vast - van al die mensen langs de waterkant en al die voetstappen in het zand. Dan kijk je je levensweg af en dan, als het heel moeilijk is, gaat er maar één paar voetstappen verder. En je vraagt je af: "God, waar was Je nu?" Je kijkt naar je leven. "God, waar was Je nou toen het zo moeilijk was?" Dan ontdek je: ik was toch met God onderweg! "Want toen jij het zo moeilijk had, toen heb Ik jou gedragen." Dat is nu het mooie. Als je met God onderweg bent, dan mag je Zijn hand vasthouden en weten dat Hij je draagt. Met God onderweg. Kinderlijk eenvoudig. "Vader, gaat U met mij mee?" En God zegt vanmorgen: "Ja, mijn kind. Ik ben er. En als je het moeilijk hebt, dan draag Ik jou er doorheen." Amen.